

СТАН ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЮ РЕСПУБЛІКОЮ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Галаніна Ю.М., гр. МЕ-28

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. А.В. Янчев
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Азербайджанська Республіка посідає важливе місце у зовнішній політиці України, що зумовлено, у першу чергу, широкими можливостями у налагодженні взаємовигідного економічного, політичного та культурного співробітництва. Геополітичне розташування обох країн визначає наявність спільних інтересів щодо інтеграції в європейські структури та регіонального співробітництва.

У 2011 році загальний товарообіг між Україною та Азербайджаном склав 930,2 млн дол. США (106,0%) при від'ємному сальдо в 146,7 млн дол. США, зокрема експорт склав 381,1 млн дол. США (108,2%), а імпорт – 527,82 млн дол. США (103,7%).

Основними статтями експорту України в Азербайджанську Республіку є металургійна промисловість – 43,8%, агропромисловий комплекс – 23,7%, продукція машинобудування – 11,8%.

Основними статтями імпорту в Україну з Азербайджану була продукція паливно-енергетичного комплексу, яка склала 95,1% від загального обсягу імпорту. Крім продукції групи енергоносіїв, в Україну здійснювалися поставки поліетилену, овочів і соків.

Основними перспективами розвитку торговельно-економічного співробітництва між Україною та Азербайджаном можна визнати:

- 1) співробітництво в сфері паливно-енергетичного комплексу;
- 2) співробітництво в галузі транспорту та зв'язку;
- 3) збільшення експорту в Азербайджанську Республіку продукції авіаційної і машинобудівної галузі, агропромислового комплексу, хімічної промисловості, будівельних матеріалів, поставка продукції по лінії військово-технічного співробітництва.

Двостороннє торговельно-економічне співробітництво між Україною і Азербайджанською Республікою в 2011 році в цілому відбувалося у достатньо прагматичному руслі та характеризувалось тенденцією до розширення напрямків двосторонніх економічних відносин.

МОТИВИ ТА РЕЗУЛЬТАТИ СВІТОВИХ ПРОЦЕСІВ ЗЛИТТЯ ТА ПОГЛИНАНЬ У БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ

Дзюбанова Н.Д., гр. МЕ-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. О.В. Кот
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Банківський сектор економіки в усьому світі зазнає останніми десятиліттями значних змін, які характеризуються глобалізацією фінансових ринків, що знаходить прояв у скороченні числа фінустанов, розширенні сфери бізнесу банків, головним чином, шляхом злиття і поглинання (ЗіП). Як відомо, головним мотивом ЗіП є стимул отримати синергетичний ефект в сфері банківського бізнесу, тобто взаємодоповнюючу дію активів двох або декількох банків, сукупний результат якої перевищує сумарний результат діяльності вказаних установ, що працюють на ринку окремо. Проте існують й інші, не менш важливі, мотиви ЗіП у банківській сфері: бажання підвищити якість і ефективність управління банком; диверсифікація бізнесу; можливість використання надлишкових ресурсів, зокрема фінансових; особисті мотиви менеджменту банківських структур.

В залежності від результату, що планується досягти, слід обрати один з трьох стратегічних намірів: симбіоз – взаємопроникнення двох структур (наприклад, обмін великими пакетами акцій); адсорбцію – повне злиття/поглинання, коли з двох структур, що уклали угоду, на ринку залишається тільки одна (поглинання 2009 р. Bank of America інвестиційного банку Merrill Lynch); збереження статусу (National Australia Bank поглинає регіональні банки у різних регіонах світу при збереженні їх формального статусу – у Великобританії власністю National Australia Bank є Clydesdale Bank, Yorkshire Bank, з 2008 р. – функціонує і в США в результаті поглинання Great Western Bank).

Процеси транснаціоналізації не обійшли й банківський сектор України. Найдорожчими угодами зі ЗіП у цій сфері було оцінено придбання акцій Укрсоцбанку компанією Intesa Sanpaolo 2006 р. та Банком Австрії 2007 р., а також покупка акцій Банку Аваль банком Raiffeisen Bank International 2005 р. Ці тенденції викликані фінансовою привабливістю банківських установ, потенціалом українського ринку фінансових послуг, а також розвинутою інфраструктурою банків. Активізація залучення іноземних інвестицій викликана в тому числі й бажанням українських банків інтегрувати до іноземних фінансових установ за для перейняття позитивного багаторічного досвіду світових банківських груп у політиці управління та ведення банківської справи.